lich, etwa, *nach Interr.* doch, wohl. **अपि नाम** *hervorhebend; mit Opt.* ob wohl, vielleicht.

नामन beugend.

नाममात्र *n.* der blofse Name, *Adj.* den b. N. tragend.

नाममाला *f.* Wörterbuch (*eig.* Kranz) der Nomina.

नाममुद्रा *f.* Siegelring mit einem Namen.

नामरूप *m. Du.* Name und Gestalt.

नामवन्त् einen Namen habend.

नामशेष tot (*eig.* den Namen als Rest habend).

नामाक्षर *n. Pl.* Namensaufschrift (*eig.* -buchstaben).

नामाङ्क *u.* **नामाङ्कित** mit einem Namen gezeichnet.

1. **नामिन्** = **नामवन्त्**.

2. **नामिन्** umbeugend, cerebralisierend (*g.*).

नाम्ब *m.* eine best. Körnerfrucht; *Adj.* **नाम्ब** aus ders. bestehend.

नाम्य zu biegen, zu spannen.

नाय *m.* Führer; (kluge) Führung, Staatsklugheit.

नायक *m.* (*adj.* —° **नायका**) Führer, Anführer, princeps, Gebieter, Gatte; Held, Liebhaber (*d.*). *f.* **नायिका** Geliebte, Heroine (*d.*).

नायकत्व *n.* Führerschaft.

नार *Adj.* Mensch-, menschlich. *m.* Mensch, Mann. *f.* **नारी** Weib, Gattin.

1. **नारक**, *f.* **ई** Höllen-, höllisch; *m.* Bewohner *o.* Gebieter der Hölle.

2. **नारक** *m.* Hölle, Unterwelt.

नारङ्ग *m.*, **ई** *f.* Orangenbaum.

नारद *u.* **नारद** *m. Mannsn., bes. N. eines alten Rishi; Adj.* von N. stammend.

नारदीय = *vor. Adj.*

नाराच *m.* (eiserner) Pfeil.

नारायण *m. Mannsn., bes. N. eines myth. Wesens* (*eig.* der Sohn des Urmenschen; *cf.* **नर**), *auch* = *Vishṇu*; *Adj.* von N. stammend.

नारायणीय = *vor. Adj.*

नाराशंस, *f.* **ई** dem Agni geweiht (*cf.* **नराशंस**).

नारि *f.* = **नारी**.

नारिकेर *m.* Kokosnussbaum *o.* Kokosnuss.

नारिकेल *m. dass.*

नारी *f. s.* **नार**.

नारीष्ठ weibersüchtig.

नार्य *m. Mannsname. n.* das Menschsein.

नाल *Adj.* Schilf-; *n.* (Lotus-) Stengel, Röhre, Stiel.

नालिकेर (*f.* **ई**) *u.* °**केल** *m.* = **नारिकेर**.

नालीक *m.* Art Pfeil.

1. **नाव** *m.* Jubelruf, Preislied.

2. **नाव** (—°) *u.* **नावा** *f.* = **नौ**.

नावनीत, *f.* **ई** Butter-, butterweich.

नावाज *m.* Schiffer.

नाविक *m. dass.*

नाविपजीवन *u.* °**जीविन्** *dass.*

नाव्य schiffbar; *f.* **आ** *u. n.* schiffbarer Fluss.

नाश *m.* Verlust, Untergang, Verderben, Tod.

नाशक (*f.* **नाशिका**) vernichtend, verderbend (*Gen. o.* —°).

नाशन, *f.* **ई** verscheuchend, verderbend, zerstörend (*Gen. o.* —°); *m.* das Verscheuchen, Verderben, Vernichten.

नाशिन् verschwindend, vergehend; —° vertreibend, vernichtend.

नाश्नुक verschwindend, vergehend.

नाश्य zu vertreiben, zu vernichten.

नाष्ट्रा *f.* Gefahr, Verderben; Unhold(in).

नासत्य *m. Bein. der beiden Açvin.*

नासा *f.* (*gew. Du.*) Nase.

नासाग्र *n.* Nasenspitze.

नासापुट *m.* Nasenflügel *o.* -loch.

नासामूल *n.* Nasenwurzel.

नासिका *f.* Nasenloch; Nase (*gew. Du.*).

नासिकापुट *m.* = **नासापुट**.

नासिकामूल *n.* = **नासामूल**.

नासिक्य in der Nase befindlich; nasal (*g.*). *m. Pl. Volksname.*

नास्तिक ungläubig; *m.* ein Skeptiker, Atheist.

नास्तिकता *f.*, **नास्तिक्य** *n. Abstr. zum vor.*

नास्तिता *f.*, °**त्व** *n.* Nichtexistenz (*ph.*).

नास्य *n.* (Nasen-) Zügel.

1. **नाञ्ज्ष**, *f.* **ई** stammverwandt.